

PAU I COLOSSES

Colosses era, en temps de Pau, una petita ciutat situada a la vall del riu Licus a uns 180 km a l'est d'Efes. Rica i en creixement en temps d'Heròdot i Jenofont, ara vivia més aviat a l'ombra de les seves veïnes Hieràpolis i Laodicea amb les quals, habitualment, s'associava (cfr. 2, 1; 4, 13.15.16). A més, a l'any 61 dC fou arrasada per un violent terratrèmol.

Sembla que Pau no va evangelitzar personalment Colosses. Segons les dades de la pròpia carta, hauria estat Èpafres, deixeble molt preuat de l'Apòstol amb qui fins i tot compartí presó durant un temps (cfr. Flm 23), qui va anunciar el missatge cristià tant a Colosses com a Hieràpolis i Laodicea (cfr. 1, 7-8; 4, 12-13).

Els experts encara ara no es posen d'acord a si la carta fou escrita per Pau (Cesarea, entre el 58-60 dC?) o per un deixeble seu (seria més tardana? però Colosses ja estaria destruïda pel terratrèmol!). Si, doncs, la carta als Colossencs ha d'atribuir-se al propi Pau, l'Apòstol l'hauria dirigida a creients que li eren personalment desconeguts. El que sí sembla cert és que aquests cristians procedien en la seva immensa majoria del paganisme.

Com sigui, la carta és interessant pels primers passos que dona en una reflexió més fonda sobre el paper de Crist a la creació (i la seva preexistència) i l'Església.

APROPAMENT A LA CARTA**EL PROBLEMA**

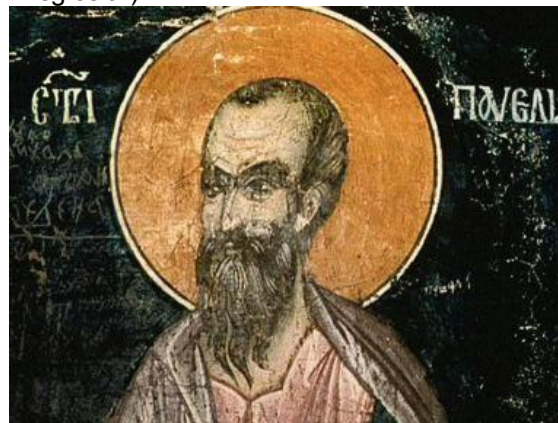
Tota carta té darrera un perquè. La que ara tenim davant no és una excepció. A Pau li han arribat notícies d'una comunitat que és activa, però que en el seu si comencen a barrejar-se altres creences (és el que s'anomena **sincretisme**, cfr. Col 2, 16-19) i més específicament un culte exagerat als àngels que posava en perill la comprensió de Crist com a Senyor.

ELS ARGUMENTS DE PAU

Una fe trinitària. (Col 1, 3-9) Una fe que arrela en Déu Pare, amb Crist, el seu Fill i amb l'Esperit Sant (l'única referència a Ell en tota la

carta), una **fe** que ha estat transmesa i acollida i que és viscuda en **esperança i caritat**.

L'himne a Crist. (Col 1, 12-20) Alguns detalls fan pensar que podria ser un text manllevat (probablement estoic, sense descartar, però, que ja tingués un ús litúrgic en la comunitat) ja que es poden reconèixer alguns afegits (com la introducció dels mots "trons i sobiranes, potències i autoritats" o l'aclariment "que és l'Església").

Es pot reconèixer també una divisió en **dues parts**: una presenta el Crist com Aquell que té la **preeminència sobre la creació** (w. 15-18a); i, una altra, presentant-lo en la seva **preeminència en la redempció** (w. 18b-20). L'autor vol combatre el sincretisme religiós dels colossencs. El Senyor indiscutible és Crist, a Ell li està subjecte tot.

El baptisme rebut. (Col 2, 11-12) Pau posa molt d'èmfasi en el **baptisme**, que dona una "unificació" a la comunitat, una identitat. Comparat amb Rm 6, 4-11, on es remarca que som sepultats en Crist, però estem cridats a la resurrecció com quelcom futur, en esperança, aquí l'autor posa com a realitat ja aconseguida totes dues coses: *ja* som morts en Crist i *ja* som ressuscitats en Ell.

L'himne de la creu. (Col 2, 13b-15) Amb un llenguatge comercial i militar alhora, Pau

recorda que aquest Senyor ha vençut d'una forma ben diferent: ha passat pel dolor i la mort, però ha vençut. És la **paradoxa** del cristianisme davant els altres amos i senyors.

EN CONSEQÜÈNCIA

Una nova vida. (Col 3, 1-4) Haver estat sepultats en Crist implica un nou naixement, una nova vida que hem rebut. Això significarà, per al creient, un canvi de perspectives, de valors... com serà això?

Nous valors. (Col 3, 5-16) Un text carregat d'*imperatius* que afecten, naturalment, a una nova ètica, un nou comportament. La vida nova en Crist, presa seriosament, amara tots els aspectes de la vida. Remarca, especialment, la dimensió comunitària (v. 16) on l'èmfasi és "*Instruïu-vos i encamineu-vos* els uns als altres en tota mena de saviesa...". Cercar el **bé comú** és quelcom inherent a la nova vida rebuda.

Des de la família. (Col 3, 18-4, 1) Aquesta *taula domèstica* té el seu origen en l'estoïcisme, preocupat (dins la concepció d'un món racional) de guardar l'ordre establert. En aquest context aquestes relacions familiars (que inclouen els esclaus) seran també *renovades* quan hi entrarà el cristianisme.

Qüestions

- Reconeixem les "filosofies" que es viuen al nostre voltant?
- Què significa per a nosaltres l'afirmació "Jesús és el Senyor"?
- I haver estat batejats?
- Ser cristians implica una nova manera de viure? En què es tradueix?

Bibliografia consultada

- *Biblia Traducción Interconfesional*, BAC, EVD, SBU, Madrid, 2008, p. 2074
- *Las cartas a los colosenses y a los efesios*, Cuaderno Bíblico, n.º 82, Verbo Divino, Estella, Navarra, 2002.